

SRBA & CECA -Poezija, humor, muzika

Autor Ljuba
Saturday, 10 December 2011

08.12.2011. godine u Klubu KCK u KruÅjevcu u 19:00 prisustvovali smo jedinstvenoj promociji dve knjige: *MISAONA KOMBINATORIKA* - Srbobrana MatiÄta i knjige Svetlane Biorac MatiÄta *TETOVAÅ½A DUÅ E*. VeÄe je bilo obojeno poezijom, aforizmima i muzikom, a radni naslov je bioÅ CECA & SRBA... i prijatelji.... VeÄe su zajedno sa Srbom i Cecom uredili i vodili Svetlana DjurdjeviÄta i MiÄta Å½ivanoviÄta... a nastupili su govoreÄti svoje stihove: Ljubodrag ObradoviÄta, Marina Å½ivkoviÄta, Marija MihajloviÄta-DavidoviÄta, Milan MiletiÄta, Tanja GaniÄta - CekiÄta, aforistiÄar Ivko MihajloviÄta i muziÄ SimiÄta... Pa izvolite, pogledajte deo atmosfere saÅ ovog događaja, koji je misaonom kombinatorikom izazvao tetovaÅ¾u duÄje...Å

Svetlana Biorac-MatiÄta i Srbobran MatiÄta

Svi uÄesnici ovog muziÄko-poetsko-satiriÄnog druÅ¾enja

U izdanju Centra za kulturu i umetnost iz Aleksinca ovih dana pojavila se iz Åitampe nova knjiga satiriÄnih zapisa Srbobrana MatiÄta. MISAONA KOMBINATORIKA je, inaÄe, treÄta knjiga ovog aleksiniÄkog satiriÄara i pesnika Ålana KnjiÅevnog kluba "Velimir RajiÄta".

SRBA & CECA

TETOVAÁ½A DUÁ E

SeÄťanjem

dane bojim.

Nadom

vreme kupujem.

Ne stidim se suza

i ne Áĵtedim osmehe.

Pesak sam

medju prstima

i kamen kremena,

tvoj dlan

mera je.

ProdjeÁĵ li

mojim mislima

pantiÄťu

tvoje tragove.

TetovaÁ¾u duÁĵe

zaborav ne briÁĵe.

Â© Svetlana Biorac-MatiÄť Â KRIK SA DNA UMA

Niko za ljubav viÁĵe ne mari,
 istumba nam se Á¾ivot skroz,
 pravda pokupi svoje stvari,
 a istina se baci pod voz.Â Postali smo gori od svih,
 nestao je i BoÁ¾ji lik,
 izgubio je i rimu stih,
 sa dna uma se Ä•uje krik.Â Gorak nam Á¾ivot ko oskoruÁĵa.
 Prevara novu prevaru budi.
 Odavno nam nestade duÁĵa,
 od drugih traÁ¾imo da su ljudi.Â Nemamo viÁĵe ni juÄ•e,Â ni sutra.
 danas je samo vazno za telo.
 SviÄťu nam samo sumorna jutra.
 PoÁĵtenju davno beÁĵe opelo.Â Zagadjena je duhovna atmosfera.
 NiÁĵta od nekadaĀnje naÁĵe sloge.
 Na krst razapeta nam vera,
 a savest baÄ•ena davno pod noge.Â U meni joÁĵ tumara nada,
 kao poslednji beskuÄťnik.
 Bojim se da i ona ne nastrada,
 pa je sakrijem u neki stih.Â Neka bar neko saÄ•uva tajnu,
 klicu Á¾ivota, istine seme,
 i ljubav sveopÁĵtu i beskrajnu
 i smilovaÄťe nam se valjda vreme. Â© Srbobran MatiÄť